

ВРОЈ 10 ДЕПТА

„Народ“ излази свакога
дана по подне.

Штампарија се налази у Фран-
ковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

Народ

МАЂАРСКА ПОСЛА

Лондон, 15. окт.

Данашњи вођа Мађара граф Андраши изјавио је, да он не пристаје на формулу »без анексија и оштета«. Он каже да две централне силе желе унију Пољске и Галиције, како би Пољаци били поданици хабсбуршке монахије.

»Немогућно је, додао је он, да Србија буде рестаурирана под старим режимом, јер би тада мир био само примирје. Исто тако је немогућно да Србија добије ма шта од Мађедоније и да је Бугарска, као победилац, изгуби.«

НЕРЕДИ У АУСТРИЈИ

Париз, 15 октобра

Нејасне новости јављају о унутрашњим немирима у Аустрији, али се ипак види, да су они озбиљнији, него што се раније јављало. У Бечу су пре неколико дана били врло озбиљни нереди, али су брзо угушени. Не зна се ни разлог ни обим ових нереда.

ПАД НЕМАЧКЕ

У неколико прошлих чланака указали смо на неминовни пад Немачке. Можемо овде рећи, а мислим да је то у овој прилици и допуштење рећи, да смо из неколико компетентних изјава увидели, да овако схватање влада и у нашим ширим круговима, и да нам је потврђено и то уверење, да су неки делимично колебљиви духови, под притиском самих дуга ђаја, понова нашли своју поузданост, која у осталом, надамо се, није никад ни била озбиљно поколебана.

Пад је Немачке са целим својим фаталним режимом дакле неизбежан, потребан, и биће благословен од целог хуманог човечанства. Чак и од многих немачких пријатеља, чак и од самих многих Немаца. Јер није могуће, да прокламовање царства зла над врлином, песнице над умом, сурое стварности над осећајима, цинизма над идеалима нађе одзива у срцу човечанства, које још од пре скоро две хиљаде година стављаше на највише место људских тежњи љубав и добра дела недељиво и непомућено. Обоје нема вредности једно без другог. Обоје заједно увек ће победити, као што су увек и побеђивали нељубав, хрењавштину. Не, никад није могло трајати господарење песнице над умом, цинизма над врлином.

Ови последњи су оно, чиме се човек уздигао

над свим осталим у природи; он ће се уздићи и над човеком, и над рђавим надчовеком. Да би се то увидело, не мора се бити неки ванредан дух, довољна је најобичнија трезвост, најобичнија здрава памет.

Енглеска је поновљено пута изјавила, да она, ако и жели кажњавање немачког народа, као саучесника разбојника, она не жели и његову пропаст. Немачки је народ учинио услуге човечанству. У философији мањи од Старих Грка и Енглеза, (па чак и од Холандеза), у уметности дубоко испод Шпанљалаца, Италијана и Холандеза, у књижевности још дубље испод Француза, Старих Грка и Латина, Енглеза, па чак и Руса, у технички испод Швајцараца и Белгијанаца, немачки је народ и на овим пољима имао ипак великих успеха. Философи Лајбниц, Кант, Шопенхајер, књижевници Гете, Шиллер, Хајне, Лесинг, уметници Бетовен (управо Холандез), Моцарт, Хајдин, Дирер, проналазачи Гутенберг, Шварц и многи други, појединачно су истакнуте тачке у историји културе. Сви ови, међутим, — изузев можда само Бетовена, — превазиђени су од осталих народа. Али заслуге, као што су их човечанству учнили један Фос и један Виланд, огромне су и у својој врсти досад не достигнуте. Они су нас

и културом осталих, често донде скоро сасвим непознатих народа, што се посредством Француза, који су сувише еклузивни, и Енглеза, чија неспретна ортографија чини им језик неприступачним, не би могло постићи. У народном карактеру истичу се немачки учитељ и немачка жена као стубови националне величине.

Овим (и с оним што овде немамо довољно места изложити) хтедосмо рећи, да ми правилно гледамо на Немце и онда кад указујемо на ужасе почињене од њихових перверзних првака. Ови се ужаси не смеју поновити после рата. Не патимо само ми, пати цео културни свет, али неко

ликогодишњим патњама ми хоћемо да обезбедимо мир будућности недогледних столећа. Нама је милији опстанак Отаџбине и дивнија сјај културе, него ли овај бедни живот пред чељустима ајдаје. Њој се мора stati за врат.

Немачка, покретач овог великог слома, мора се уразумити. Она је хтела на Исток, чак на најдаљнији, као Енглези, — а нема енглеске заслуге; хтела је на Запад, да прегази Француску, представника људске савести и брањиоца људских идеала, — сама међутим без савести и са идеалима зла и песнице; хтела је на Север, да потчини Русе, овај снажан народ, дивовска тела, са веселим, нежним срцем једног детета, нашу снагу и мајку, носиоца културе до у најудаљеније буџаке заборављеног човечанства; хтела је на Југ, да прегази Италију, овај лепи цвет међу државама.

Немачка се мора уразумити. Кад јој буде одузета груба сила, збрисана поквареност њених рђавих саветника и вођа, остаће немачки народ подељен, предвожен, ослабљене насиљничке грубе снаге — да продужи свој рад на пољу опште хуманитарности, као што су неки њени честити уговори то били започели.

Човечанству је потребна енглеска памет, француска великодушност, италијанска генијалност, као и словенска срчаност, — па и

немачки космополитизам. Ми хоћемо, ми, цело остало човечанство, да од немачких распусника направимо ваљане раднике на остварењу оног правог, остваралачког морала, који су некада, давно, проглашавали баш они, најјаче после творца хришћанства. С.

Званичан руски коминике јавља: у правцу Риге, у области пута за Псков и реке Мали Игел непријавеље је евакуисао истакнуте положаје и повукао се двајстину врста. Јавља се за њега да се налази на линији Роденпојс—Тукали. На неким местима наше предходнице изгубиле су контакт са непријатељем који се повлача.

Једна наша патрола напредовала је до села Мојрина, на Малом Игелу, не нашајавши на непријатеља. Повлачећи се Немци руше све конструкције, кваре путеве и разоравају мостове.

НЕМАЧКА ЦРНА РУКА

Лондон, 15 окт.

Американски листови доносе опширно изјаву данског поданика, Аксела Ђорнсена, који је неколико година био у служби немачке марине, а неко време био и на сумаренима. Између осталога, он прича о једном новом типу сумарена, који је имао 2000 тона, са највећом брзином од 21 милије; имао је два топа од 150 и шест спрата за ба-

цање торпеда. Овим сумареном прављени су први покушаји у 1913. год. у заливу Хелголанда, а присуствовао је томе адмирал фон Пол.

• Кад смо се повратили касно у ноћ у Кил — наставља тај Danaц — пристали смо са сумареном на исто место, где смо били и пре одласка на вежбу; али пре сванућа исте ноћи сумарен је био уништен експлозивом.

Тај сумарен је Штајнбрик, фамозни командант у 21 објаснио Ђорнсену овим речима:

• Ми нећемо да други дознају за наше тајне. У осталом, уништени сумарен није једини своје врсте само смо предузели све мере опрезности. Тридесет оваквих истих комада чувамо у Круповим фабрикама и двадесет других још у бродарницама у Аугсбургу и Нарнбергу. На једном месту имамо моторе, на другом опет плоче за костур брова, а у бродарницама у Килу остало што је потребно. У случају потребе 25 оваквих сумарена може бити готово за неколико недеља.»

Ђорнсен изјављује и то, да је 1913. године на путу за Хрвиш са лађе „Дрезден“ бачен у море др. Дисел, који је пронашао нов мотор, који омогућава конструкцију ових нових сумарена. Познато је, да је њега нестало за време вожње, и мислило се, да је извршио самоубиство. Али према ономе што је Штајнбрик изложио Ђорнсену — др. Дисел је убијен, да би се тиме спречило да не прода Енглезим своја проналазак.

Конгрес у Бордоу

Социјалистички конгрес у Бордоу отпочео је разним саопштењима секретара г. Дибреја. Међу њима је вајажније писмо г. Хендersona.

Бивши енглески министар, који је био члан кабинета г. Лојда Џорџа, једним дужим писмом обавештава конгрес о последњим одлукама донетим на конгресу тредуниониста. Он позива француске другове да се уједине са енглеском радничком класом, те да се проуче среста за оснивање једног тесног савеза социјалиста свих савезничких земаља. Његово је мишљење да би се на једној интернационалној конференцији реконституија Интернационале могла остварити само пошто се претходно дође до јединства у погледима међу савезничким социјалистима. Али чак и он

да, мисли г. Хендerson, мора

се тек после рата поднити темељ за једну нову Интернационалу.

Пошто је прочитано ово писмо нарочито кинталци почеше врећати бившег министра и називати га неверним Томом. Осим овога писма Хендerson је послao конгресу и један говор, који је одржан на конгресу тредуниониста. У свом писму Хендerson моли француске социјалисте да кажу, да ли се слажу са програмом која се у том говору излаже, и ако нађу какву примедбу да је формулишу. Конгрес је на то решио да оштампа Хендersonов говор, и да одговори после завршене дискусије.

После овога говорио је у име српских социјалиста г. Коста Новаковић. Прво је поздравио конгрес у име својих српских другова који се

рукописи се не враћају.

Огласи и белешке на плаћају се по погодби.

Редакција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

